

Nếu giận anh, hãy mở quà

Nhân ngày “không sinh nhật”, anh ôm tặng tôi một hộp quà ghi tên “Trút giận” to cỡ màn vi tính 17 inch, dài bằng cái bàn phím, gói kỹ càng đặt trong chiếc túi với lời nhắn: “Giận anh, hãy mở quà”. Tôi rất háo hức song lại không mong chờ ngày ấy. Thành ra cứ thấp thỏm, mở hay không.

Anh hay nhường nhịn và tôi cũng thường im lặng tự vấn lại mình, thành ra hai đứa hiếm khi cãi nhau. Anh cũng như tôi luôn sợ sự cáu giận để lâu gom lại, một ngày nổ bung ra thì nguy to. Hai đứa cứ mãi lo xa như thế.

Nhân ngày “không sinh nhật”, anh ôm tặng tôi một hộp quà ghi tên “Trút giận” to cỡ màn vi tính 17 inch, dài bằng cái bàn phím, gói kỹ càng đặt trong chiếc túi với lời nhắn: “Giận anh, hãy mở quà”. Tôi rất háo hức song lại không mong chờ ngày ấy. Thành ra cứ thấp thỏm, mở hay không.

Tôi gần như quên nó cho đến một ngày, anh khiến tôi cáu nên hằm hằm bỏ về trước. Anh không kịp đuổi theo... Về đến nhà, tôi điên tiết tắt máy, nằm gác tay lên trán, mặt nóng bừng bừng. Đúng lúc ấy hộp quà treo trên tường đập vào mắt. Tôi liền hạ nó xuống, lấy dao dọc mở thật cẩn thận.

Một hộp nhỏ hơn nằm lọt bên trong hộp to ấy, phía trên dán tờ giấy: “Em giận anh thế cơ à? Sao không gặp thẳng anh nói chuyện, mở quà ra làm chi? Dù có thế nào anh cũng muốn nói với em: Hãy bình tĩnh người yêu dấu, anh luôn yêu em, vì em là lẽ sống của đời anh”.

Tôi bất ngờ, tự dừng thấy nguôi nguôi khi nghĩ lại nguyên nhân khiến mình bùng bùng bỏ về cũng thật vô lý. Đang định dẹp tất cả sang một bên, lao đi tìm anh và làm hoà nhưng rồi tôi lại tò mò bóc tiếp, vì thấy tựa như búp bê Matrioshka của Nga, khi phía trong lại là hộp quà nhỏ hơn, trên mặt là một icon cười nhả nước, giờ tấm biển mang dòng chữ “Xin lỗi mà” ngộ nghĩnh, đáng yêu không thể tả.

Kẹp phía trong có bức hình chúng tôi đang cười hạnh phúc bên nhau, và vẫn kèm theo hộp quà gói giấy màu bé hơn, trên là tấm hình có lẽ anh copy trên Internet. Một cậu bé mặt buồn thiu, đang công nặng trĩu trên lưng còng gập, dòng chữ “Hối hận” bằng tiếng Anh. Miệng “I’m sorry” nom thật tội nghiệp.

Tôi bật cười, không nén nổi háo hức, liền hăm hở mở. Bên trong là chiếc hộp nhỏ xinh bằng thủy tinh chứa năm mươi đồng xu hai trăm đồng kêu leng keng vui tai tượng trưng cho tổng số tuổi của hai đứa. Đến lúc này thì tôi không còn giận anh một chút nào nữa. Giờ có mở thì cũng chỉ vì tò mò cố đi đến tận cùng của “câu chuyện” thôi chứ không phải trút giận gì ai.

Mỗi hộp quà mở ra là một câu nói vỗ về, động viên tôi và một đồ vật có ý nghĩa mang tính gợi mở, bất ngờ khiến tôi cứ trào nước mắt vì hân hoan, vì tình cảm bao la anh dành cho. Mỗi món quà nhỏ là mỗi lúc tôi dành một phút suy ngẫm để hiểu anh hơn, để thấy rằng anh thật quý giá.

Đến hộp trong cùng, bé nhất, chỉ nhìn hơn chiếc điện thoại một chút, bên ngoài ghi độc một dòng: “Mãi yêu em!” Trong đựng một trái tim màu tím thủy chung, làm bằng vải nhung mềm mại cùng một tấm giấy nhỏ gấp làm tư, anh viết: “Đây là trái tim anh, qua bao thời gian, thử thách sẽ vẫn trọn vẹn gần bên em, trao gửi đến em tình yêu chân thành nhất. Đừng giận anh nữa, em nhé!”.

Nước mắt tôi đầm đìa, anh khi nào cũng thế, chín chắn và luôn suy nghĩ sâu sắc hơn tôi nhiều. Tôi dẫn đo chưa biết sẽ làm gì, liền mở máy nhắn tin: “Em yêu anh!”. Anh vui mừng, ríu rít gọi lại, hỏi han. Tôi đi rửa mặt sau đó quay vào, gói ghém tất cả món quà theo thứ tự từ đầu, không để lại dấu vết...

Hôm sau anh đến chơi, thắc mắc nhìn hộp quà, rồi hóm hỉnh: “Đã mở “Trút giận” chưa?” Tôi vờ bình thản, mắt nhìn nghech sang: “Mở ra làm gì, có thể mà cũng giận, đòi mở quà thì anh phải gửi tới em chục hộp nữa nhé!”. Anh cười thật hiền: “Thế thì tốt, để em phải nghĩ, anh lo lắng”.

Tôi ngập ngừng: “Để anh phải lo lắng em cũng buồn lắm, em sẽ không giận anh đâu”. Rồi tôi ra vẻ hậm hực: “Nhỡ không bao giờ em giận anh thì sao, cũng phải có hạn sử dụng để mở chứ?”. Anh hét to: “Được thôi, đó sẽ là dịp kỉ niệm tám mươi năm ngày cưới”.

Phải, đến một ngày anh với tôi mở ra và sẽ thấy, hộp trong cùng, bên cạnh trái tim tím kia là tờ giấy gấp tư, có dòng chữ của tôi viết lên mặt sau: “Em đã mở quà và em biết nó sẽ là lần duy nhất em giận anh, bởi bất cứ lý do nào để ta giận nhau cũng đều là ngốc nghếch. Sau này, có điều gì không hài lòng về anh, em sẽ gặp và góp ý thẳng thắn, tỏ rõ lòng mình. Bởi vì, em yêu anh!”.

Tôi tin, anh sẽ không giận khi biết tôi đã nói dối là chưa mở quà.